

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

ממשיחות יום ה' פרשת קרח, ב'דר"ש חדש תמוז; ושב"ת פרשת קרח, ג' תמוז תנש"א

From a weekday talk on Thursday, Parshas Korach, 2nd of Rosh Chodesh Tammuz; and Shabbos Parshas Korach, 3 Tammuz, 91'

## Introduction

This discourse by the Lubavitcher Rebbe, delivered in connection with Gimmel Tammuz and the 12–13 Tammuz liberation days, brings into focus the essential role of every Jew in the unfolding of Geulah—the true and complete Redemption. The Rebbe (Rabbi Menachem Mendel Schneerson, 1902–1994), seventh Rebbe of Chabad-Lubavitch, led the global Jewish revival in the post-Holocaust era. He was the son-in-law and successor of the Friediker Rebbe (Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn), whose miraculous liberation from Soviet imprisonment on 12–13 Tammuz 1927 serves as the backdrop of this discourse.

The Rebbe frames our generation's mission in the context of history's final moments before Redemption. He explains that the spiritual breakthroughs of the past—like the flowering of Aharon's staff—must now be internalized within each Jew. This teaching especially emphasizes that the world itself is ready for Moshiach, and we must act with confidence, urgency, and joy to bring it to fruition.

(8)

The 3rd of Tammuz is the day on which my revered father-in-law, the Rebbe, was released (in the year 5687 – parazat) from imprisonment in Shpalerka prison in Leningrad, on condition that he travel immediately to exile, to the city of his banishment, Kostroma, for three years.

ג' תמוז הוא היום בו נשתחרר כבוד קדושת מורי ורבי אדמו"ר (בשנת תרפ"ז - פר"ז) מן המאסר בבית האסורים (שפאלערקע) בלנינגראד, בתנאי שיסע מיד לגלות, לעיר מקלטו קאסטראמא למשך שלוש שנים.

At that time, it was not yet known if this was a good development, or how the matter would unfold—since even though exile is a lighter form of imprisonment than incarceration, it is still exile with all its limitations, and the danger still remained that the authorities might change their minds, etc.

בשעתו עדין לא נודע אם זהו דבר טוב, וכיצד ישתלשל הדבר – כיון שאפילו שער מקלט היא מאסר קל יותר מבית האסורים, אף-על-פי-כן הרי זו גלות עם כל ההגבלות שבזו, והסכנה עדין נותרה שיכולו להתחרט.

But afterwards, on the 12th of Tammuz, he received (in Kostroma) the notification that he was being released, and that the certificate of freedom would be given to him the next day, the 13th of Tammuz. Then – when he was fully released – it became revealed that the 3rd of Tammuz was the beginning of the redemption.

אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז, הוא קבל (בקאסטראמא) את ההודעה שמשחררים אותו, ותעודת החפ"ש תנתן לו למחר – י"ג תמוז. ואז – כאשר השתחרר לגמרי – נתגלה שג' תמוז היה האתחלתא דגאולה.

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>In addition to the fact that he was released from prison and sent to a city of refuge (a lighter punishment), it became known afterward that his exile to Kostroma had replaced the previously decreed punishment of a fate opposite to life, G-d forbid—a danger that threatened the entire future of Torah dissemination and strengthening Judaism in general, and the spreading of the wellsprings in particular.</p> | <p>נוסף על כך שציא אז מבית האסורים והגלה לעיר מקלט (ענש קל יותר) – נודע אחר-כך שהגלותו לקאסטראמא באה במקום הענש דהפך החיים רחמנא-לצלן שנפסק לו לפני-כן – דבר שהיה מעמיד בסכנה ונוגע – רחמנא-לצלן – לכל המושד הענין דהרצת התורה וחזוק היהדות בכלל והפצת המענינות חוצה בפרט.</p>                                                                                             |
| <p>In its place, the punishment was lessened and he was exiled, and this ultimately led to his complete release on the 12th–13th of Tammuz. Because of this miracle, this day was established as the "Festival of Redemption," celebrated annually.</p>                                                                                                                                                                     | <p>ותחת זה הקלו את הענש והגלו אותו, עד שהדבר הוליד לכך ששחררו אותו לגמרי ב"י-ב"ג תמוז. ובשביל גם זה נקבע היום הזה כחג הגאולה מדי שנה בשנה.</p>                                                                                                                                                                                                                             |
| <p>A simple question arises: Since the redemption was a miracle from the Holy One Blessed Be He (and thus it is appropriate to give thanks to G-d for His kindness and wonders to mankind), why was the miracle not, from the outset, one of complete perfection—that the full redemption come all at once, and not as it occurred in stages?</p>                                                                           | <p>נשאלת השאלה הפשוטה: כיון שהגאולה הרי היתה גם של הקדוש-ברוך-הוא (שליכן צריך להיות "יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם") – מדוע לא היה זה מלכתחלה גם בתכלית השלמות, שהגאולה השלמה תבוא בשלמות בבת אחת, ולא כפי שהיה בפעל, שנה השתלשל בשלבים: קדם – התחלת הגאולה, הציאה מבית האסורים – בג' תמוז (אבל – מגלים אותו לגלות), ורק לאחר כמה ימים – ?שלמות הגאולה ב"י-ב"ג תמוז</p> |
| <p>Even more: Even after the 12th–13th of Tammuz, the victory over the opposing forces in that country was not yet complete. As is evident in reality, various decrees remained on Jews in that country for many years afterward, until the Redeemer himself had to (so to speak) leave there. The obstacles and delays persisted for many years after that.</p>                                                            | <p>יתרה מזו: גם לאחר י"ב-ב"ג תמוז לא היתה שלמות הנצחון על הצד שכנגד (במדינה ההיא), וכפי שרואים בפעל שנשארו אז הגזרות השונות על בני ישראל במדינה ההיא עד שבעל הגאולה היה צריך (כביכול) לנסוע משם, והמניעות והעכובים נשארו שם במשך כמה וכמה שנים לאחר זך.</p>                                                                                                                |
| <p>Only now, in these very recent years—more than sixty years after the redemption (in 5687)—do we see the full results of that redemption: the redemption of all Jews from that country.</p>                                                                                                                                                                                                                               | <p>ורק עתה, בשנים הפי אחרונות – למעלה מששים שנה לאחר הגאולה (בשנת תרפ"ז) – רואים את התוצאות של הגאולה: הגאולה דכל בני ישראל מהמדינה ההיא.</p>                                                                                                                                                                                                                              |
| <p>Certainly, the sequence of the redemption occurring in stages was by Divine Providence, and it has a reason. Especially since this is</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                | <p>ובודאי – הסדר שהגאולה באה בשלבים – הוא בהשגחה פרטית, ויש בו טעם. ובפרט שנה</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                          |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| connected to the imprisonment and redemption of the Nasi of Israel—a general redemption for all the Jewish people.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | קשור עם המאסר והגאולה דנשיא בישראל, וגאולה כללית לכל בני ישראל.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| As the Redeemer himself wrote: "Not only me alone did the Holy One Blessed Be He redeem on the 12th of Tammuz, but also all those who love our holy Torah, observe mitzvos, and even those who are called by the name Yisrael."                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | כפי שבעל הגאולה כותב: "לא אותי בלבד גאל הקדוש ברוך הוא ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכנה."                                                                                                                                                                                                                                   |
| <b>(ב)</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| On the day of the 3rd of Tammuz—many years and many, many generations earlier—a miracle occurred: on this day, Yehoshua said, “Sun, stand still over Givon,” and the sun stood still... “until the nation avenged itself upon its enemies.” (Yehoshua 10:12–13)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | ביום דג' תמוז – שנים רבות ודורות רבים הרבה הרבה דורות לפני זה – היה נס: ביום זה אמר יהושע "שמש בגבעון דום", וידם השמש גו' עד יקם גוי אויביו.                                                                                                                                                                                                                                   |
| Since everything is through Divine Providence, and each year the events repeat themselves as they occurred the first time, it must be said that there is certainly a connection between the two miracles that happened on the 3rd of Tammuz: “Sun, stand still over Givon,” and the beginning of the redemption of my revered father-in-law, the Rebbe (as will be explained below in section 7).                                                                                                                                                                                                                                       | כיון שהכל הוא בהשגחה פרטית, ובכל שנה חוזרים על עצמם העניינים כפי שהיו בפעם הראשונה, צריכים לומר שבודאי ישנה שיכות בין שני הנסים שקרו בג' תמוז: "שמש בגבעון דום", והתחלת הגאולה דכבוד קדושת מורי ורבי (אדמו"ר (קדלמן סע"ף ז).                                                                                                                                                   |
| Regarding the question mentioned above about the 3rd of Tammuz (why wasn't the miracle, from the outset, one of complete redemption), an explanation is also required concerning the miracle of “Sun, stand still over Givon”:                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | על-דרך השאלה הנזכרת לעיל בנוגע לג' תמוז (מדוע לא היה זה מלכתחילה נס באפן דגאולה שלמה), נדרשת הסברה גם בנוגע לנס ד"שמש בגבעון דום".                                                                                                                                                                                                                                             |
| Since a miracle occurred here—and such a great miracle as stopping the sun (which is one of the greatest miracles that ever happened, to the point that the verse states, “and there was no day like that before it or after it”)—so that Yehoshua and the children of Israel could continue the battle by seeing their enemies and pursuing them (for at that time the sun stood opposite Givon, and there was concern that it would set at its proper time and they wouldn't be able to pursue the enemy in the dark of night, so he said to the sun not to proceed in its path and to remain opposite Givon, in the place it stood)— | כיון שקרה כאן נס, ונס גדול כזה כעצירת השמש (שהוא מהנסים הגדולים ביותר שקרו אי-פעם, עד שהפסוק אומר: "ולא היה כיום ההוא לפני ואחריו") בשביל שיהושע ובני ישראל יוכלו להמשיך במלחמה על-ידי ראית האויבים ורדיפתם (כי בעת ההיא עמד השמש נכח גבעון, וחשש פן ישקע בעונתו ולא יוכלו לרדף אחריו האויב באישון הלילה, ולזה אמר לשמש שלא ללך מהלכו וימתין עוד נכח (גבעון, במקום שהוא עומד). |

# The Rebbe

## Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>—then the miracle could have already been a complete miracle: that instead of stopping the sun so that they could fight (through natural means) in daylight, the miracle should have been (that Yehoshua could and should have asked from Hashem) that they win the war from the outset (and not require stopping the sun at all, or that they be able to fight even at night, similar to “for all the children of Israel had light in their dwellings” during the plague of darkness in Egypt, and similar examples).</p> | <p>הרי הנס היה יכול כבר להיות נס בשלמות: — שבמקום לעצור את השמש בשביל שיוכלו להלחם (בדרך הטבע) לאור היום — היה הנס צריך להיות (דהינו, שהושע היה יכול וצריך לבקש מהקדוש-ברוך-הוא) שמלכתחילה ינצחו במלחמה (ולא יודקו כלל לעצירת השמש, או באפן שגם בלילה יוכלו להלחם — על-דרך "ולכל בני ישראל היה אור במושבתם", כאשר היה חשך אצל המצרים, וכיוצא בזה); וכמו שכתוב בפסוק שלפנינו, 'ה' השליך עליהם'. אבנים גדולות מן השמים גו</p> |
| <p>Also within the miracle that “the sun stood still,” there is room to investigate in what manner the miracle occurred: Was it only in regard to the detail required to fulfill the miracle’s purpose—that the sunlight (daylight) continue to shine—so that all that was needed was for the sun itself to stop and continue shining upon the earth (and similarly the moon in the Valley of Ayalon)?</p>                                                                                                                    | <p>וגם בעצם הנס ש"ויעמד השמש" — יש לחקור באיזה אופן היה הנס: האם היה זה רק בנוגע לפרט שנוגע למלוי תכלית הנס — שאור השמש (אור היום) ימשיך להאיר, שלזה נדרש רק ש(גלגל) השמש בעצמו יעצר וימשיך להאיר; "על הארץ, ועל-דרך-זה" וירח בעמק אילון</p>                                                                                                                                                                                |
| <p>Or was the miracle in the entire order of the sun’s movement—that is, the miracle halted also all matters associated with the sun’s path: the causes of it (the path of the daily sphere, and therefore the motion of all the spheres that occur through the revolution of the daily sphere that encompasses and rotates all), and also the outcomes from this, and the revolution of the small spheres within the sun’s own sphere, and the like?</p>                                                                     | <p>או שהנס היה בכל הסדר שלו (הקשור עם מהלך השמש), דהינו, שהנס עצר גם את כל העננים הקשורים עם מהלך השמש — הסבות לזה (מהלך גלגל היומי, וממילא — מהלך כל הגלגלים, שנעשה על-ידי סיבוב הגלגל היומי, המקיף ומסבב את הכל), וגם התוצאות מזה, וסיבוב הגלגלים הקטנים בגלגל השמש עצמו, וכיוצא בזה</p>                                                                                                                                  |
| <p>The distinction between these two modes is: whether it is a miracle that overrides—breaks—nature, by halting only the sun (and the moon); or a miracle that operates within the nature of the sun, and consequently also affects the entire natural system of the sun (which is connected with the movement of all the spheres).</p>                                                                                                                                                                                       | <p>החלוק בין שני אפנים אלו הוא: האם זהו נס ששומשד — שובר — את הטבע, על-ידי זה שעוצרים רק את השמש (והירח); או נס שפועל בטבע השמש, וממילא גם בכל סדר המהלך הטבעי של השמש (הקשור עם מהלך כל הגלגלים).</p>                                                                                                                                                                                                                      |
| <p>And one may say that this is similar to two types of miracles: (a) A miracle that does not change the nature of the thing. Like the miracle of the plague of blood, in which the water turned into blood, but remained in the essence of water, and when the miracle ceased, the change of the water into blood automatically ceased.</p>                                                                                                                                                                                  | <p>ויש לומר שזהו על-דרך שני הסוגים הנסיים: (א) הנס אינו משנה טבע הדבר. כהנס דמכת דם, ששקשהמים נתהפכו לדם נשארו הם במהות דמים, וכשהנס נפסק, נתבטל ממילא שנוי המים לדם</p>                                                                                                                                                                                                                                                    |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |                                                                                                                                                                                                     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| And in our case—"and the sun stood still"—it was merely a miracle in relation to the sun itself, and afterwards the fixed order of the sun's movement within the system of the other spheres resumed.                                                                                                                                 | ובגדונו דידן – וי'דם השמש – ה'ה רק גס<br>ב'חס לשמש עצמו, ואחר-כך חזר הסדר<br>הקבוע דמהלך השמש בתוך מהלך שאר<br>הגלגלים.                                                                             |
| (b) A miracle that changes the nature and essence of the thing (like the miracle of "his hand was leprous as snow," where after the miracle, the leprosy on the hand existed in a natural manner), and to return it to its prior nature requires an additional miracle.                                                               | (ב) גס שמשנה את טבע ומציאות הדבר (פה'נס)<br>ד"ידו מצרעת כשלג", שלאחר הנס היתה<br>הצרעת על היד באופן טבעי), וכדי להחזירו<br>לטבעו הקודם זקוקים ל'נס נוסף.                                            |
| <b>(ג)</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |                                                                                                                                                                                                     |
| And it can be said that similarly is the explanation of a similar question in our Parshah — regarding the miracle of "the staff of Aharon blossomed":                                                                                                                                                                                 | ויש-לומר שעל-דרך-זה הוא בבאור על שא'לה<br>דומה בפ'שתנו – בנוגע ל'נס ד"פרח מטה<br>א'הרן:                                                                                                             |
| Following the protest against the priesthood by Korach and his assembly, G-d commanded Moshe to take a staff from each tribe, twelve staffs — "each man's name you shall write upon his staff," and "the name of Aharon you shall write upon the staff of Levi," and it would be that the man whom I choose — his staff will blossom. | בהמשך לערעור על ה'כה'נה דקרח ועדתו, צוה<br>הקדוש-ברוך-הוא למשה לקחת מטה מכל שבט<br>— שנים עשר מטות, איש את שמו תכתב על<br>מטהו, ואת שם א'הרן תכתב על מטה לוי, והנה<br>האיש אשר אבחר בו — מטהו יפרח. |
| And so it was — Moshe placed all the staffs before Hashem in the Tent of Testimony, and on the next day — "Moshe came to the Tent of Testimony, and behold: the staff of Aharon of the house of Levi had blossomed — it brought forth a blossom, sprouted a bud, and ripened almonds."                                                | וכך הנה – שמש'ה הניח את כל המטות לפני ה'<br>באהל העדות, ולמחרת – "ויבא משה אל אהל<br>העדות, והנה פרח מטה א'הרן לבית לוי, ויצא<br>"פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים."                                        |
| And Moshe brought out all the staffs so that all the children of Israel could see it, and Hashem said: "Return the staff of Aharon before the Testimony for a safeguard — as a sign," as a remembrance that I chose Aharon the Kohen, etc.                                                                                            | ומשה הוציא את כל המטות בכדי שכל<br>בני-ישראל יראו זאת, והקדוש-ברוך-הוא<br>אמר: "השב את מטה א'הרן לפני העדות<br>למשמרת לאות", לזכרון שבחרתי בא'הרן ה'כה'ן<br>ל'כו.                                   |
| One must understand: since the blossoming of Aharon's staff was a miracle in order to show Hashem's choice of Aharon — it would have sufficed if there were simply ready-made almonds on the staff, as a sign to the people.                                                                                                          | וצריך להבין: כיון ש"פרח מטה א'הרן" הנה גס<br>בשביל להראות על בחירת הקדוש-ברוך-הוא<br>בא'הרן – הנה מספיק אלו היו נעשים שקדים<br>מוכנים על המטה, וזה הנה סימן לבני-ישראל.                             |
| That is, seemingly it would have been enough for the miracle to touch only the detail connected to the purpose of the miracle ("that I chose Aharon the Kohen") — why was it necessary for the miracle of the almonds to follow a natural growth process — "it                                                                        | דה'ינו, שלכאורה הנה מספיק שה'נס יהיה רק<br>בפרט שנוגע לכונת הנס ("שבחרתי בא'הרן<br>ה'כה'ן") – לשם מה הנה ה'נס דשקדים צריך<br>להיות בצמיחה וגדול בסדר טבעי – "ויצא פרח                               |



## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| brought forth a blossom, sprouted a bud, and ripened almonds” (and all of this Moshe showed to the children of Israel)?                                                                                                                                                                                                                                                                      | וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים? וְאֵת כָּל זֶה הִרְאָה מֹשֶׁה לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
| And furthermore — for safeguarding: not only were the staff and almonds preserved, but also the blossoms, as stated in the Gemara: “When the Ark was hidden, there was hidden with it... the staff of Aharon with its almonds and blossoms”!                                                                                                                                                 | וַיִּתְּרָה מִזֹּו – לְמִשְׁמֶרֶת – נִשְׁאָר לֹא רַק מִטָּה אֶהְרֹן וְהַשְׁקָדִים, אֲלָא גַם הַפְּרָחִים, כְּדֵאִיתָא בְּגִמְרָא: "מִשְׁנִגְנוּ הָאָרוֹן – נִגְנוּ עִמּוֹ כו' מִקְלוֹ! שֶׁל אֶהְרֹן – בַּשְׁקָדִים וּפְרָחֶיךָ                                                                                                                                                                                                   |
| And the point of the matter is: the purpose and novelty of this miracle is that although a staff, by its nature, cannot blossom or produce fruit — this could only occur through the power of G-d (a miracle) — nevertheless, this miracle acted upon Aharon’s staff not as something that remained entirely above nature, but something that became connected with the nature of the staff. | וַיִּנְדָּת הָעֲנָנוּ בְּזֶה: הַתְּכָלִית וְהַחֲדוּשׁ דְּגַם זֶה הוּא, דְּהַגָּם שְׁמִטָּה מִצַּד עֲצָמוּ אֵינוֹ שִׁיךְ בְּטַבְעוֹ לְפְרִיחָה וְצִמְיַחַת פְּרוֹת – זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת רַק בְּכַחוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (גַּם) – אֶף־עַל־פִּי־כּוֹ, פֻּעַל גַּם זֶה בְּמִטָּה אֶהְרֹן – שְׁנֵה לֹא הָיָה וְנִשְׁאָר סֶתֶם עֲנָנוּ נִפְלֵא שְׁלִמְעָלָה לְגִמְרֵי מִטְּבַע, אֲלָא זֶה מִתְקַשֵּׁר עִם טַבְעֵי הַמִּטָּה |
| And therefore the manner of blossoming was in a natural order (though not in natural time constraints) of fruit development: “It brought forth a blossom” (literally), “sprouted a bud” (the fruit’s formation when the flower falls), “and ripened almonds” (when the visible fruit is complete — that they were almonds).                                                                  | וְלָכֵן הָיָה אִפֹּן הַפְּרִיחָה בְּסִדֵּר טַבְעִי (אֲבָל לֹא בְּהִגְבֻלַת הַזְּמַן) דְּצִמְיַחַת פְּרוֹת: "וַיֵּצֵא פֶּרֶחַ" (בְּמִשְׁמָעוֹ), "וַיֵּצֵא צִיץ" (חֲנִיטַת הַפְּרִי בְּשֶׁהִפְרַח נִפְלֵא), "וַיִּגְמַל שְׁקָדִים" (בְּשֶׁהִכָּר הַפְּרִי הַפֶּה – שֶׁהָיוּ שְׁקָדִים)                                                                                                                                             |
| [And this showed the children of Israel that the choice of Aharon the Kohen by Hashem was in a manner that the priesthood became his natural status (which remained forever by Aharon and his sons).]                                                                                                                                                                                        | וְזֶה הִרְאָה לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּחִירַת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּאֶהְרֹן הִכָּהֵן – הִיא בְּאִפֹּן שֶׁהִכָּהֵנָּה נַעֲשִׂית אֲצִלּוֹ מַעֲלֹת הַטַּבְעִית (שֶׁנִּשְׁאָרַת לְעַד אֲצִל אֶהְרֹן וּבְנָיו]                                                                                                                                                                                                                  |
| And similarly is the explanation of the miracle of “Sun, stand still over Givon,” and the miracle of the redemption of the 3rd of Tammuz, as will be explained further.                                                                                                                                                                                                                      | וְעַל־דִּדְרָךְ־זֶה הוּא הַבְּאוּר גַּם בְּנִס ד' שְׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוּם", וְגַם הַגְּאֻלָּה דְּג' תַּמּוּז, כְּדִלְקָמָן                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |
| <b>(ד)</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| And it can be said that the explanation of this is as follows:                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | וַיֵּשׁ לוֹמַר הַבְּאוּר בְּזֶה                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| Our Sages of blessed memory say: “Everything that the Holy One, Blessed be He, created in His world, He created only for His glory.”                                                                                                                                                                                                                                                         | חֲכָמֵינוּ ל"ל אוֹמְרִים: "כָּל מַה שֶּׁבְּרָא הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָמוֹ – לֹא בְּרָאוּ אֲלָא "לְכְבוֹדוֹ".                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
| That is, everything in the world — even though “world” (עולם) comes from the term concealment and hiding — was created in order to reveal the glory of the Holy One, Blessed be He. And this is accomplished through the service of the Jew, who utilizes worldly matters for the sake of the glory of the Holy One, Blessed be He.                                                          | דְּהֵינּוּ, שֶׁכָּל דְּבַר בְּעוֹלָם – אֶף־עַל־פִּי שׁ"עוֹלָם" הוּא מְלִשׁוֹן הָעוֹלָם וְהַסֵּתֶר – נִבְרָא כְּדֵי לְגַלּוֹת אֶת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה נִפְעַל עַל־יְדֵי עֲבוֹדַת הַיְּהוּדִי שֶׁמְנַצֵּל אֶת עַנְיָנֵי הָעוֹלָם לְכְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא                                                                                                                                 |

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |                                                                                                                                                                                                                                                |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| And the reason and necessity for this is also hinted in the language of the Mishnah: "Everything that the Holy One, Blessed be He, created..." —                                                                                                                                                                                                                                                                | והטעם וההכרח על זה מרומז גם בלשון<br>..."המשנה: "כל מה שברא הקדוש-ברוך-הוא                                                                                                                                                                     |
| Since the Holy One, Blessed be He, informed us in His Torah that "the Holy One, Blessed be He, created" — that He created the thing and revealed how He created it, that He created it in a manner that He, so to speak, invested of His powers and time (the six days of Creation) to create every created thing with a unique power —                                                                         | כיון שהקדוש-ברוך-הוא הודיע בתורתו:<br>"שברא הקדוש-ברוך-הוא" — שהוא ברא את<br>הדבר, והודיע איך ברא אותו: שברא אותו<br>באופן שנוטל כביכול מכוחותיו וזמנו (שששת<br>— ימי בראשית) לברא כל נברא בכח מיוחד                                           |
| the power of <i>yesh me'ayin</i> (something from nothing), which is specifically in the power of the Divine Essence.                                                                                                                                                                                                                                                                                            | כח ההתהוות "יש מאין" — שהוא דוקא בכח<br>העצמות.                                                                                                                                                                                                |
| And especially according to the teaching of the Baal Shem Tov, that the creation is renewed at every moment from absolute nothingness — this itself is proof that the Holy One, Blessed be He, wants that the created beings should have a connection with the Creator (the Holy One, Blessed be He) from whom they come, to the point that they can, so to speak, add to His glory.                            | ובפרט על-פי תורת הבעל-שם-טוב, שהתהוות<br>הבריאה מתחדשת בכל רגע ורגע מאין ואפס<br>ממש — הרי זו הוכחה שהקדוש-ברוך-הוא<br>רוצה שכלברואים תהיה שיכות עם (כח) הבורא<br>(הקדוש-ברוך-הוא) שלהם, עד ש(יוכלו)<br>להוסיף כביכול בכבודו של הקדוש-ברוך-הוא |
| Because if it were not so, the question arises: why did the Holy One, Blessed be He, create the world (not in a detached way, where the creation, for example, is unaware that the Holy One, Blessed be He, created it, and is unaware of the manner in which it was created — with Ten Utterances, etc. — but rather), in a way that He "invested" His essence-power and His Ten Utterances into the creation? | כיון שאם לא כן — נשאלת השאלה: מדוע ברא<br>הקדוש-ברוך-הוא את העולם (לא באופן<br>"מבדל" — שהבריאה, למשל, אינה יודעת<br>שברא הקדוש-ברוך-הוא, ואינה יודעת את<br>האופן שברא — בעשרה מאמרות וכיוצא בזה —<br>אלא)...                                  |
| In a manner that He "invested" His (essential) power and His Ten Utterances into creation?                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | באופן שהוא "השקיע" את הכח (העצמות) שלו<br>ועשרה מאמרות שלו — בהבריאה                                                                                                                                                                           |
| And more than that: why did He create the world in such a way that He re-creates it every single moment anew — for He could have created it with such powerful force that by its initial formation it would have the ability to last six thousand years?                                                                                                                                                        | ויתרה מזה: מדוע הוא ברא את העולם באופן<br>שהוא מחדש אותו בכל רגע מחדש — הרי הנה<br>יכול לברא אותו בכח חזק כזה, שעל-ידי<br>התהוותו בפעם הראשונה יהיה לעולם את הכח<br>להתקיים "שית אלפי שנים" (=ששת אלפים<br>שנה)?                               |
| and there would be no need for continual renewal each moment through the word of Hashem.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | ולא יזדקק בכל רגע להתהוות חדשה מדבר<br>ה'.                                                                                                                                                                                                     |

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| And it may be said that the reason for this is: since it arose in His Blessed Will that each created being should feel how it brings about (or that through it is brought about) an addition and renewal — then the creation has true and complete delight.                                                                                       | וַיִּשְׁלֹמֶר הַטַּעַם עַל זֶה: כִּי־נִתְּנָה בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂכָל נִבְרָא יִרְגִישׁ אִיָּהּ הוּא פּוֹעֵל (או שְׂעַל יָדוֹ נִפְעַל) הוֹסְפָה וְחִדּוּשׁ — שְׂאֵז יֵשׁ לִנְבְרָא תַעֲנוּג אֲמִתִּי וּמִשְׁלֵם                                                                                                                                                             |
| As is the nature of creation, that “a person prefers one measure of his own more than nine of his friend’s” (Bava Metzia 38a).                                                                                                                                                                                                                    | כְּטַבֵּעַ הַבְּרִיאָה — שְׂאֵדָם רוּצָה בְּקָב שְׁלוֹ "מִתְשַׁעֵה קָבִים שֶׁל חֲבֵרוֹ                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| That is, in addition to fulfilling what the Holy One, Blessed be He, commands him, he also causes, so to speak, an addition from himself.                                                                                                                                                                                                         | דְּהֵינּוּ, שְׁנוֹסֵף עַל זֶה שֶׁהוּא מְקַיֵּם מֶה שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַוֵּה אוֹתוֹ — פּוֹעֵל הוּא כְּבִיכּוֹל הוֹסְפָה מֵעַצְמוֹ                                                                                                                                                                                                                                         |
| And true renewal is — when it is connected to the Holy One, Blessed be He — he reveals the glory of the Holy One, Blessed be He.                                                                                                                                                                                                                  | וְחִדּוּשׁ אֲמִתִּי הוּא — כְּפֶאֱשֶׁר זֶה קָשׁוּר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא מְגַלֵּה כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא                                                                                                                                                                                                                                                |
| And for this purpose, the Holy One, Blessed be He, invested His power of creation into the world, and in a way that He creates it anew every moment —                                                                                                                                                                                             | וַיִּלְשֵׁם כֹּה הַשְׁקִיעַ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כֹּחַ הַבְּרִיאָה שְׁלוֹ בְּעוֹלָם, וּבִאֲפֶן שֶׁהוּא בּוֹרֵא אוֹתוֹ — בְּכָל רֵגַע מִחֲדָשׁ                                                                                                                                                                                                                                |
| because this connects each created being at every moment with the Holy One, Blessed be He — that in each detail and each moment the created being has the ability to reveal His glory anew (the word of Hashem that brought it into being at that very moment anew).                                                                              | כִּי־נִתְּנָה מִקְשֶׁר כָּל נִבְרָא בְּכָל רֵגַע עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — שְׂכָכֵל פֶּרֶט וּפְרֵט וּבְכָל רֵגַע וְרֵגַע יֵשׁ לִנְבְרָא אֶת הַכֹּחַ לְגַלוֹת אֶת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִחֲדָשׁ (אֶת "דְּבַר ה'" (שֶׁהִתְחַיָּה אוֹתוֹ בְּרֵגַע זֶה מִמָּשׁ מִחֲדָשׁ                                                                                           |
| If the creation had been made in a way that it received the power of the Holy One, Blessed be He — a strong force that remained forever or for a fixed time — and was not renewed each moment —                                                                                                                                                   | אִלּוּ הַבְּרִיאָה הִיְתָה נִבְרָאת בְּאֲפֶן שֶׁיֵּשׁ לָהּ אֶת כֹּחוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — וְזֶהוּ כֹחַ חֲזָק שֶׁנִּשְׁאָר לְתָמִיד אוֹ לְמִשְׁךָ זְמַן — (וְאֵינוֹ מִתְחַדֵּשׁ — (בְּכָל רֵגַע וְרֵגַע                                                                                                                                                                   |
| the revelation of the glory of the Holy One, Blessed be He, would have been in a general way, and a one-time matter.                                                                                                                                                                                                                              | הִיָּה גְלוּי כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאֲפֶן כְּלָלִי וְדָבַר חֵד פַּעֲמִי                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
| But through the fact that every moment each creature is reanimated through the word of Hashem — they reveal, each moment anew, the glory of the Holy One, Blessed be He.                                                                                                                                                                          | עַל־יְדֵי זֶה שְׂכָכֵל רֵגַע מִתְחַיָּה כָּל נִבְרָא מִחֲדָשׁ בְּדָבַר ה' — מְגַלִּים בְּכָל רֵגַע מִחֲדָשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא                                                                                                                                                                                                                              |
| For example: through drinking water — a Jew recites the blessing “that all comes into being through His word,” and thereby reveals the increase and renewal that the water causes [since without the water he would not recite the blessing], in revealing the glory of the Holy One, Blessed be He, “that all came into being through His word.” | לְדַגְמָא: עַל־יְדֵי שְׁתִּית מַיִם — מְבָרַךְ יְהוּדִי: "שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדָבָרוֹ", וּמְגַלֵּה עַל־יְדֵי־זֶה אֶת הַהוֹסְפָה וְהַחִדּוּשׁ שֶׁהַמַּיִם פּוֹעֲלִים [כִּי־נִתְּנָה שְׂאִילוּלֵי הַמַּיִם — הָרִי אֵינוֹ אוֹמֵר אֶת הַבְּרָכָה] — בְּגִלּוּי כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל נִהְיָ בְּדָבָרוֹ (הַ"דְּבַר ה'" שֶׁהִתְחַיָּה אֶת הַמַּיִם מִחֲדָשׁ). |



## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| And so — “that all comes into being through His word” — this reveals the word of Hashem in all created things.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | וכן — “שהכל נהיה בדברו” — זה מגלה את “דבר ה'” בכל הנבראים.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
| And when one drinks water and recites another blessing at a later time — this reveals the <i>new</i> word of Hashem that is then added in him (the one reciting the blessing) and throughout the entire world.                                                                                                                                                                                                                                                   | וכשהוא שותה מים ומברך ברכה נוספת בזמן מאוחר יותר — הרי זה מגלה את “דבר ה'” החדש שנתוסף אז בו (במברך) ובכל העולם.                                                                                                                                                                                                                                                                                      |
| [And similarly — through a particular blessing, such as “Borei Pri Hagafen” and the like — the new word of Hashem in every grape or wine in the world is revealed.]                                                                                                                                                                                                                                                                                              | ועל־דִּרְדֹּרֵה: על־יְדֵי בְרָכָה פְּרִטִית — “בורא פרי הגפן” וכיוצא בזה — את “דבר ה'” החדש בכל פרי הגפן בכל העולם.                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| (ה)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| And in a similar way, as it is regarding the revelation of the glory of the Holy One, blessed be He, in the generality of creation (nature), so too is it with the revelation of G-dliness through miracles: the completeness of the intent in most miracles is that the miracle not remain something totally above the way of nature, but that the miracle become connected and penetrate within nature.                                                        | ועל־דִּרְדֹּר פְּפִי שֶׁהוא בְּנוֹגֵעַ לְגִלּוֹי כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא בְּכָל־לִוִּית הַבְּרִיאָה (טבע), על־דִּרְדֹּרֵה־זֶה הוּא גַם בְּגִלּוֹי הַאֲלָקוֹת עַל־יְדֵי נְסִים: שְׁלֵמוֹת הַפּוֹנָה בְּרַב הַנְּסִים הִיא, שֶׁהֵנָּס לֹא יִשָּׂאֵר דָּבָר שְׁלֵמָעֲלָה לְגַמְרֵי מִדְּרֹךְ הַשְּׁבַע, אֲלָא שֶׁהֵנָּס יִתְקַשֵּׁר וַיִּתְדָּר בְּהִטְבַּע.                                |
| In a similar way is the miracle of “the staff of Aharon blossomed” — that the miracle (which came to reveal that “I have chosen Aharon the Kohen”) affected the staff of Aharon, that it became and remained connected with the nature of the staff, such that the blossoming took place in the natural order of the growth of fruit, with the entire order of progression in this: “And it brought forth a blossom and it budded a bud and it ripened almonds.” | על־דִּרְדֹּרֵה־זֶה הוּא גַם בְּנוֹגֵעַ לְהֵנָּס דְּפָרַח מִטֶּה אֶהְרֹן — שֶׁהֵנָּס (שֶׁבָּא לְגִלּוֹת שִׁבְחִיתִי בְּאֶהְרֹן הַכֹּהֵן) פָּעַל בְּמִטֶּה אֶהְרֹן, שֶׁנַּעֲשֶׂה וְנִשָּׂאֵר קָשׁוּר עִם טִבַּע הַמִּטֶּה, כִּד שֶׁאֵפֶן הַפְּרִיחָה הִנֵּה בְּסִדֵּר טִבְעִי דְּצִמְחַת פְּרוֹת, עִם כָּל סִדֵּר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שֶׁבִּזָּה, וַיֵּצֵא פֶּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל “שְׁקָדִים”. |
| And one may say — in the language of Chassidus — that the relevance is specifically with “Kohanim”: the innovation of a Kohen (in the Priestly Blessing) is that it draws down from beyond the order of Hishtalshelus.                                                                                                                                                                                                                                           | וַיֵּשׁ לֵאמֹר — בְּלִשׁוֹן הַחֲסִידוֹת — הַשִּׁיכוֹת עִם פְּהִנָּה דְּוָקָא: הַחֲדוּשׁ דְּכִהֲנָה (בְּרַפְת כִּהָנִים) הוּא, שֶׁזֶה מְמַשֵּׂיף מְלַמְעָלָה מִסִּדֵּר “הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת”.                                                                                                                                                                                                            |
| Therefore, it is associated with alacrity (“swiftly runs His word”), and for this reason the sign for the Holy One’s choice in the love of Aharon is specifically with almonds, since they ripen faster than all other fruits — “in twenty-one days,” faster than all other fruits.                                                                                                                                                                              | וְלָכֵן הִרְיָנָה קָשׁוּר עִם זְרִיזוֹת (עַד מְהֵרָה יִרוּץ דְּבִרּוֹ), שֶׁמִּטְעֵם זֶה הִסִּימָן לְבַחֲרִית הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא בְּכִהֲבַת אֶהְרֹן הוּא בְּשִׁקְדִים דְּוָקָא, כִּינּוּ שֶׁהֵם מְמַהֲרִים לְהִגָּמֵר יוֹתֵר מִכָּל הַפְּרוֹת (בְּכֹ“א יוֹם”, מְהֵרָה יוֹתֵר מִשָּׂאֵר הַפְּרוֹת).                                                                                                 |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |                                                                                                                                                                                                                                             |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| And in our case, the speed (was not in twenty-one days, but rather) within one night – since alacrity and speed indicate a drawing down from beyond the order of Hishtalshelus: a drawing that comes in the order of Hishtalshelus is delayed and suspended until it is drawn and arrives below – for in every progression from chamber to chamber, it is by means of judgment, whether it is fitting, etc. | ובגדון דידן היתה המהירות (לא בכ"א יום, אלא) בתוך לילה 30 כיון שזריזות ומהירות מורה על המשכה שלמעלה מסדר השתלשלות: המשכה שבסדר השתלשלות הרי הוא מתעכב ושונה עד שנמשך ובא למטה שהרי בכל השתלשלות מהיכל להיכל הוא על-ידי משפט, "אם ראוי הוא כו |
| But in the Priestly Blessing, the flow is drawn down with speed through all the worlds without hindrance or obstruction.                                                                                                                                                                                                                                                                                    | מה שאין כן בברכת כהנים נמשך השפע במהירות דרך כל העולמות באין מונע ומעכב כו                                                                                                                                                                  |
| On the other hand, the drawing (in speed) from beyond the order of Hishtalshelus is drawn through all the worlds – as emphasized in the miracle of “the staff of Aharon blossomed,” that together with the fact that it is a miracle and came with speed, it is connected and passes through the way of nature of fruit blossoming.                                                                         | לאידך גיסא - ההמשכה (במהירות) שלמעלה מסדר השתלשלות נמשכת דרך כל העולמות, כמדגש בהנסי דפרח מטה אהרן, שביחד עם זה שנהו גם ובא במהירות, הרי זה קשור ועובר דרך הטבע דצמיחת הפרות                                                                |
| And one may say and add: the relevance is specifically with <i>Parshas Korach</i> . With a preface: “Korach” and “Chukas” are both composed of the letters of “Chok” [a decree], except that in “Korach” is added a Reish, and in “Chukas” is added a Tav.                                                                                                                                                  | ואולי ישלומר ולהוסיף, השכיחות עם (פרשת) קרח ודוקא. ובהקדים, שקרח וחקת מרכבים שניהם מהאותיות חק, אלא שבקרח מתוספת רי"ש, ובחקת תי"ו                                                                                                           |
| In the case of Korach (from the tribe of Levi), the revelation of “Chok” – beyond reason and understanding and beyond measure and limitation (as is explained in Chassidus, that Korach’s claim came because of his lofty stature; he was wise – “Pikei’ach haya” – for he perceived the revelation beyond measure and limitation as it will be in the future);                                             | אצל קרח (משבט לוי) היה הגלוי דחק, למעלה מטעם ודעת ולמעלה ממדידה והגבלה (כמבאר בחסידות שטענת קרח באה בגלל מעלתו, פקח היה, שהוא ראה את הגלוי שלמעלה ממדידה והגבלה כפי שיהיה); (לעתידי-לבוא                                                    |
| His mistake (in the protest against Aharon the Kohen) was in the concept of “Reish” – rash, poverty – which indicates that the drawing down (of thought and speech) does not descend in the order of Hishtalshelus.                                                                                                                                                                                         | טעותו (בערעור על אהרן הכהן) היתה בענין דר, רש" (עניות), שמורה שההמשכה (דמשכה ודבור) אינה יורדת בסדר השתלשלות                                                                                                                                |
| (Korach wished to divide between Above and below), like the letter “Reish” which lacks the third line (of the letter Hei) which corresponds to <i>action</i> .                                                                                                                                                                                                                                              | קרח רצה לחלק בין עליון ותחתון), כבאות ר' שפה חסר הקו השלישי (דאות ה') כנגד מעשה                                                                                                                                                             |
| Whereas in “Chukas” – “This is the statute (chok) of the Torah” – it is drawn down from “Chok” (beyond limitation) into the letter Tav, the end and conclusion of all the 22 letters of the Torah,                                                                                                                                                                                                          | מה שאין כן בחקת זאת חקת התורה – נמשך מחק" (למעלה ממדידה והגבלה) באות ת, סוף וסיום כל כ"ב אותיות התורה                                                                                                                                       |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| meaning: that it is drawn into everything and through the entire order of Hishtalshelus (all the letters from Alef to Tav),                                                                                                                                                                                       | דְּהִינוּ, שְׁנִמְשָׁךְ בְּכָל וְדָרֵךְ כָּל סֵדֶר הַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת ((כָּל הָאוֹתִיּוֹת מֵאֵל"ף עַד תּי"ו                                                                                                                                                                       |
| into all three garments (in the letter Tav): thought, speech, and action; and Torah, service, and acts of kindness,                                                                                                                                                                                               | בְּכָל ג' הַקָּדִים (בָּאוֹת ת') דְּמִחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְתוֹרָה עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים                                                                                                                                                                        |
| And on the contrary: in a manner that they all become unified – since in the completion and fulfillment of the avodah, when there is the swiftness of holiness (i.e., a drawing-down from above the order of Hishtalshelus into the order of Hishtalshelus), there becomes the unification of all three garments, | וְאֶדְרָבָה: בְּאִפְנוֹ שֶׁהֵם מִתְחַבְּרִים כָּלֵם – בִּינוֹ שְׂבִסְיוֹם וְשִׁלְמוֹת הָעֲבוּדָה, כְּאִשְׁרֵי לְשִׁנָּה הַמְהִירוֹת דְּקִדְשָׁה (מִהֶמְשָׁכָה שְׁלִמְעֵלָה מִסֵּדֶר הַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת בְּסֵדֶר הַשְׁתַּלְשֵׁלוֹת), נַעֲשֶׂה הַחֲבוּר גִּיחַד דְּכָל ג' הַקָּדִים |
| such that from the higher realms (thought and speech) one descends immediately and swiftly to the lower realm (action), without interruption between them (unlike the structure of the letter Hei);                                                                                                               | לְשִׁמְעֵלְיוֹן (מִחְשָׁבָה וְדְבוּר) בָּאִים מִיד בְּמְהִירוֹת לְתַחֲתוֹן (מַעֲשֶׂה), לֹא הִפְסֵק בֵּינֵיהֶם ((דְּלֹא כְּבָאוֹת ה"א                                                                                                                                             |
| and from this one comes – to the point at the bottom-left of the letter Tav – the point of bittul, a great point (possessing both length and breadth),                                                                                                                                                            | וּמִזֶּה בָּאִים – לְנִקְדָּה מִתַּחֲתִית הַנִּקּוֹ וְהַשְׁמָאֲלִי דְ(אוֹת ת'). נִקְדָּת הַבְּטוּל, וּנְקָדָה גְּדוּלָּה (בְּעֵלֶת אֶרֶץ וְרֹחֵב                                                                                                                                 |
| meaning: the bittul comes together with the expansion in both length and breadth; and this comes at the end of the letter – which signifies the completion of the point of bittul at the culmination of the avodah.                                                                                               | דְּהִינוּ, שֶׁהַבְּטוּל בָּא בִּיחַד עִם הַהִתְפָּשְׁטוֹת לְאֶרֶץ וְרֹחֵב; וְזֶה בָּא בְּסִיּוֹם הָאוֹת – שְׁמוּרָה עַל שְׁלִמּוֹת נִקְדָּת הַבְּטוּל בְּסִיּוֹם הָעֲבוּדָה                                                                                                      |
| And through this is accomplished the concept of “Chukas” also from the expression of “engraving” – which signifies an eternal drawing (without change), associated with the letter Tav,                                                                                                                           | וְעַל־יִדְיוֹהָ נִפְעַל הָעֲנָן דְּ"חֻקָּת" גַּם מְלִשׁוֹן "חֻקִּיקָה", שְׁמוּרָה עַל הַמְשָׁכָה נִצְחִית (כְּלִי "שְׁנוֹי), הַקְשׁוּרָה עִם ת                                                                                                                                   |
| as our Sages of blessed memory said: “Tav – Techiyah” [Resurrection] – that its completeness is eternal life.                                                                                                                                                                                                     | כְּמֵאֲמַר־חֲכָמֵינוּ ז"ל "תִּיּוֹ – תַּחֲיָה" – שְׁשִׁלְמוּתָהּ חַיִּים נִצְחִיִּים                                                                                                                                                                                             |
| (ו)                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| Based on the above, one may say regarding the miracle of "Shemesh b'Givon Dom" (Sun, stand still at Givon):                                                                                                                                                                                                       | עַל־פִּי הַנִּזְכָּר לַעֲיִל יִשְׁלֹמֶר בְּהִנָּס דְּ"שֶׁמֶשׁ": "בְּגִבְעוֹן דּוּם                                                                                                                                                                                               |
| – The intention of this miracle was not to completely depart from the ways of nature – but rather, as in many cases, the miracle should serve the victory of the war, which is associated (at least partially) also with the natural way.                                                                         | הַכּוֹנֵה בְּנֶס זֶה הָיְתָה – לֹא לְצֵאת מִדֶּרֶךְ הַטֻּב־לְגַמְרִי – אֲלֹא כְּכַרֵּב הָעֲנִינִים, שֶׁהִנָּס יִטִּיעַ לְנִצְחוֹן הַמִּלְחָמָה שְׁקִשׁוּרָה (עַל־כָּל־פָּנִים בְּמִקְצָת) גַּם עִם דֶּרֶךְ הַטֻּב־עַ                                                             |
| Even in this war – where "Hashem fought for Israel" – there still needed to be a clothing [of the Divine] also in the natural manner;                                                                                                                                                                             | אֲפִלּוּ בַּמִּלְחָמָה זֶה – שֶׁה' נִלָּחֵם לְיִשְׂרָאֵל – הָיְתָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַהִתְלַבְּשׁוּת גַּם בְּדֶרֶךְ הַטֻּב־עַ                                                                                                                                                  |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |                                                                                                                                                                                                               |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| and therefore it was not a miracle that completely replaced the war through natural means (via Yehoshua), but a miracle that assisted their war:                                                                                                                                                      | ולכן הוא לא היה נס ששולל לגמרי את המלחמה בדרך הטבע (על-ידי יהושע), אלא נס שסייע למלחמה שלהם.                                                                                                                  |
| the preparation and enabling of victory was through the miracle of "Shemesh b'Givon Dom," but the miracle itself did not effect the victory.                                                                                                                                                          | ההכנה וההקשרה לנצחון היו על-ידי הנס ד"שמש בגבעון דום", אבל הוא עצמו לא פעל את הנצחון.                                                                                                                         |
| After the natural daylight shone (the light of the sun), Yehoshua and the Israelites still had to pursue and fight the enemies by natural means.                                                                                                                                                      | לאחר שהאיר אור היום הטבעי (ואור השמש), היו צריכים יהושע ובני-ישראל לרדוף ולהלחם עם האויבים בדרך הטבע.                                                                                                         |
| And based on this, it is perhaps more reasonable to say that the miracle itself ("Shemesh b'Givon Dom") was of the kind that is tied to the natural course of the sun (the second manner mentioned above, section 2),                                                                                 | ועל-פי-זה אולי יותר מסתבר לומר, שהנס עצמו ("שמש בגבעון דום") היה באופן שקשור עם טבע מהלך השמש (אפן השני הנזכר-לעיל – (סעיף-ב                                                                                  |
| and that this miracle halted not only the sun and the moon, but all the stars and constellations, and the entire daily revolution, and all the galgalim (celestial spheres) associated with the movement of the sun.                                                                                  | ונה עצר לא רק את השמש והירח, אלא את כל הכוכבים ומזלות, ומהלך גלגל היומי בכלל, וכל הגלגלים הקשורים עם מהלך השמש.                                                                                               |
| [And this is sweetened based on the explanation in Chassidus regarding Yehoshua's statement, "Shemesh b'Givon Dom, and moon in the valley of Ayalon," that through halting the movement of the sun and moon (their bowing and bittul),                                                                | וימתק על-פי הביאור בחסידות באמירת יהושע "שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון", שעל-ידי עצירת מהלך השמש והלבנה ((ההשתחוויה והבטול שלהם                                                                              |
| meaning that through this influence upon the sun, he caused it not to sing praise – Yehoshua sought to cancel the spiritual influence to the nations of the world (with whom the Israelites were fighting), who worship the sun and moon (and stars and constellations);                              | שזהו על-ידי פעולה על השמש דם מלומר שירה – רצה יהושע לבטל את ההשפעה ((לאמות העולם (שעמם נלחמו אז בני-ישראל                                                                                                     |
| and through this – the victory in the war was also effected. And based on this, it is even more reasonable to say that through "Shemesh b'Givon Dom," not only the motion of the sun and moon were stopped, but also the motions of other stars and constellations (in the other celestial spheres).] | שעובדים את השמש והירח (וכוכבים ומזלות), ועל-ידי-זה – נפעל גם בנצחון המלחמה. ועל-פי-זה מסתבר יותר לומר שעל-ידי "שמש בגבעון דום" נעצר לא רק מהלך השמש והירח אלא גם מהלכיהם של עוד כוכבים ומזלות ((בשאר הגלגלים. |
| (ז)                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                                                                                                                               |
| And in this manner, perhaps we may also explain the miracle of the redemption on the 3rd of Tammuz (in the year 5687):                                                                                                                                                                                | ועל-דרך-זה אולי יש-לומר גם ההסברה בנס: (הגאולה דג' תמוז (בשנת תרפ"ז                                                                                                                                           |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                  |                                                                                                                                                                                       |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Alongside the fact that the miracle of the 3rd of Tammuz was a miracle above nature, it had an effect <i>within</i> nature itself, such that "it agreed" to the miracle—                         | בַּיּוֹם הַזֶּה עָם זֶה שֶׁהָיָה דָּג' תָּמִיד הָיָה נִס שֶׁלִּמְעַלָּה מִהַטָּבַע, הָיְתָה לוֹ הַשְׁפָּעָה בְּהַטָּבַע גּוֹפֵא, שֶׁהוּא הַסִּכּוּם "לִהְיוֹת"                        |
| especially since from the outset it was a miracle clothed in nature—particularly in relation to the miracle of the blossoming of Aharon's staff and "sun, stand still in Giv'on"—                | וּבְכַרְט שֶׁמִּלְפְּתֵחַלָּה הָיָה זֶה נִס הַמִּלְכָּשׁ בְּטָבַע, וּבְמִיָּחָד בְּעֶרְךָ לִהְיוֹת דְּפָרַח מִטֵּה אֶהָרָן" וְשִׁמֶשׁ "בְּגִבְעוֹן דּוֹם"                             |
| as is known, those very people who had imprisoned the Rebbe (the one who was imprisoned and redeemed), they themselves (while still in full power) were forced to release him—                   | כִּידוּעַ שְׂאוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁאַסְרוּ אֶת בַּעַל הַמַּאֲסָר וְהַגְאָלָּה, הֵם גּוֹפֵא (בְּעוֹדָם בְּתִקְפָּם) נֶאֱלָצוּ לְשַׁחֲרוּר                                                |
| until they even had to assist in the release and redemption.                                                                                                                                     | עַד שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לְסַיֵּעַ בְּשַׁחֲרוּר וְהַגְאָלָּה                                                                                                                            |
| And it may be said, that this is why the miracle did not occur all at once (with a complete redemption),                                                                                         | וַיֵּשׁ לִימָר, שֶׁלֹּכֵן לֹא בָּא הַנִּס בְּבַת אַחַת (בְּגִאָלָּה שְׁלֵמָה)                                                                                                         |
| but rather unfolded in stages via natural means—commensurate with the reality of those opposing him (who remained powerful),                                                                     | אֲלֹא הִתְחַלַּק לְשִׁלְבִים בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע – בְּהִתְאָם (לְמַצֵּב הַעַד שֶׁכָּנָגַד (שֶׁהָיָה בְּתִקְפּוֹ                                                                        |
| so that they themselves (by their nature) would reach the recognition that they must release him—                                                                                                | שֶׁהֵם מֵצֵד מֵצָבָם (טָבַעִם) יִגִּיעוּ לְהַכְרָה שֶׁצָּרִיכִים לְשַׁחֲרוּר                                                                                                          |
| beginning with the nullification of the death sentence (G-d forbid) and commuting it to exile in the city of Kostrama,                                                                           | הַחֵל מִבְּטוּל הַגְּזֵרָה דִּהְפָּךְ הַחַיִּים רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן לְהַגְלוֹתוֹ לְעִיר מְקֻלָּטוֹ בְּקֹאסְטְרָאמָא                                                                  |
| until they released him completely.                                                                                                                                                              | עַד – שֶׁשַׁחֲרוּרוֹ אוֹתוֹ לְגַמְרִי                                                                                                                                                 |
| However, even after this, that country remained in its full might—including in its opposition to Judaism, etc.,                                                                                  | אַבָּל גַּם אַחֲרֵיכֵן נִשְׁאַרָה הַמְּדִינָה הַהִיא בְּתִקְפָּהּ, כּוֹלֵל – בְּשִׁכּוֹת לְהַתְנַגְּדוֹת לְדַת 'יִשְׂרָאֵל וְכוּ                                                      |
| and therefore the complete redemption of the Jewish people in that country was drawn out over time—                                                                                              | וְלִכֵּן נִמְשְׁכָה שְׁלֵמוֹת הַגְאָלָּה דְּבִנְיִי־יִשְׂרָאֵל (בְּמְדִינָה הַהִיא) מְשֻׁךְ זְמַן                                                                                     |
| until they themselves (over the course of years) would eventually reach the recognition and begin from there to permit the Jews to live freely in all matters of Judaism—                        | עַד שֶׁהֵם עֲצָמָם (בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים) יִגִּיעוּ סוּף־סוּף לְהַכְרָה וְיִתְחִילוּ מִשָּׁם לְהִרְשׁוֹת לְבִנְיִי־יִשְׂרָאֵל לְהַתְנַהֵּג בְּחֻפְשִׁיּוֹת בְּכָל עֲנִינֵי יְהוּדוּת |
| and even to allow Jews to leave that country (and even assist them in doing so)—                                                                                                                 | וְגַם לְהַתִּיר יְצִיאַת יְהוּדִים מִהַמְּדִינָה הַהִיא (וְאַף (לְסַיֵּעַ לָהֶם בְּכֵן                                                                                                |
| including also in these very days—the discussion and desire of many in that country to restore the city's name from "Leningrad" (where the imprisonment and jailing took place) to "Petersburg"— | כּוֹלֵל גַּם – בְּיָמִים אֵלּוּ מִמֶּשׁ – הַשְׁקָלָא־וֹטְרִיא וְהַרְצוֹן דְּכֻמָּה וְכֻמָּה בְּמְדִינָה הַהִיא לְהַחְזִיר אֶת "שֵׁם הָעִיר לְנִינְגְרָאד                              |
| the name that they had given it (after their leader), to return it to "Petersburg"—                                                                                                              | שֶׁבָּה הָיָה הַמַּאֲסָר וְהַיִּשְׁכָּה בְּבֵית הָאֲסוּרִים)) הַשֵּׁם שֶׁהֵם נָתַנוּ לָהּ (עַל שֵׁם מְנַהִיגָם) - בְּחֻזְרָה "לְשֵׁם פֶּטֶרְסְבּוּרְג                                 |



# The Rebbe

## Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| the name the czar had given it at the time of the city's founding (which represents the complete opposite of the Communists).                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | שם העיר בזמן המצור והגאולה דאדמו"ר (הזמן) – השם שהצאר קרא לה בזמן בניית (העיר) שמצא את ההפך הגמור מהקומוניסטים                                                                                                                                                                                 |
| And although even under the czar's rule there were obstacles and impediments to Judaism—it did not reach the severity of what was done by those who imprisoned the Rebbe and his redemption;                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | והגם שאף תחת שלטון הצאר היו מניעות ועכובים ליהדות – אין זה מגיע למה שנעשה על-ידי אלו שאסרו את בעל המצור והגאולה                                                                                                                                                                                |
| and it may be said, that in the very discussion and desire to restore the city's name from “Leningrad” back to “Petersburg,” we see even more clearly the ongoing effect of the redemption of 12–13 Tammuz: the general redemption of all Jews from their oppressors in general, and specifically in that country.                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | ויש לומר, שבהשקלא-וטרוא והרצון להחליף בתורה את שם העיר מלנינגראד לפעטערבורג – רואים בגלוי יותר את הפעולה נמשכת מהגאולה כי"ב-ג' תמוז, הגאולה הכללית דכל בני-ישראל ממגדיהם בכלל, ובפרט במדינה ההיא                                                                                               |
| <b>(ה)</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| And perhaps one can also connect this with the Month of Redemption (the month of Tammuz) – the fourth month, which comes after—and through the power of—the third month (the “third month,” i.e., Sivan), akin to the expression “גמל דלים” (bestow goodness upon the poor): the influence (“g’mol”) of the third month, the month of Matan Torah (the Giving of the Torah), upon the fourth month, the month in which the imprisonment concluded and the redemption occurred (corresponding to the idea of “דלים,” poverty)—in a way that this (aspect of “dalim,” poverty) is transformed into the Month of Redemption. | ואולי יש לקשר זה גם עם חודש הגאולה (חודש תמוז) – החודש הרביעי, שבאו לאחרי – ובכחו של – החודש השלישי (ירחא תליתאי), בדגמת אות ג' וד' ראשי-תבות גמל דלים, ההשפעה (גמל) חודש הג', החודש דמתן תורה, בחודש הד', החודש דהמשך וסיום המצור (על-דרך ענן דלים), באפן שזה (בחינת דלים) מתהפך לחודש הגאולה |
| And one can say that this idea is hinted to in the form of the letter ד (dalet):                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | ':ויש לומר שענן זה מרמז בצורת ה(אות) ד                                                                                                                                                                                                                                                         |
| Even though the letter ד and the letter ר (reish) are similar in that both indicate poverty: dalet from the word דלות (impoverishment), and also from the acronym “דלים”; and reish from the word רש (destitute), “and to the poor there is nothing”—and both are comprised of two strokes, one horizontal and one vertical (from top to bottom)—nonetheless, there is a fundamental difference between them: the letter ד has a point (the י) behind it (which connects the two lines), while the ר does not.                                                                                                            | אף-על-פי שהאות ד' והאות ר' דומות בכך ששתיהן מורות על ענן העניות: דלי"ת מלשון דלות וראשי-תבות דלים, ורי"ש מלשון רש ולרש אין כל, ושתיהן מרכבות משני קנים, אחד למעלה ברחב ואחד בארץ (מלמעלה למטה) – ישנו חלוק עקרי ביניהן: לאות ד' יש נקדה (י) מאחוריה (שמקשרת את שני 'הקווים), מה שאין-כן אות ר  |

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| One of the meanings in this is: the point symbolizes <b>bitul</b> (self-nullification), and this refers to the “Pintele Yid,” the essential point of Jewishness, which exists in complete form in every single Jew, even when he is in a state of “backside” (not in a revealed state of holiness)—as our Sages said: “Even though he has sinned, he is still a Jew”—since this <b>nekudah</b> (point) of Jewishness is above all concealments and obscurations, and higher than all levels in the chain of spiritual descent—Yechidah, which connects the Jew to the Yachid (the singular One above). | אחד הענינים בזה: הנקודה מורה על ענין הבטול, וזה קאי על נקודת היהדות שישנה בשלמות אצל כל-אחד ואחד מישראל, אפלו כפאשר הוא נמצא במצב דאחורים" (לא בפנים דקדושה). כמאמר חכמינו: "ל אף-על-פי שחטא ישראל הוא", כיון שנקודת היהדות היא למעלה מכל ההעלמות והסתרים, ולמעלה מכל הדרגות בסדר השתלשלות – יחידה שמקשרת את "היהודי עם היחיד שלמעלה". |
| And this point (bitul) behind the <b>ד</b> implies that the poverty and humility of the dalet is <b>bitul of holiness</b> , which connects it to the highest levels—dalet also from the word “דליתני” (You have lifted me up)—and similar to what is said about prayer: “A prayer of the afflicted... he pours out his speech before Hashem”—meaning it reaches before Hashem. This is not so with the letter <b>ר</b> , which lacks this point of bitul—its poverty is such that it has no connection to holiness.                                                                                    | ונקודה זו (בטול) מאחורי הד' מורה שהדלות והעניות של הד' הוא הבטול דקדושה שמקשר אותו עם הדרגות הכי געלות, דלית"ת גם מלשון דליתני" (הרמה), ועל-דרך המעלה התפלה לעני"ש שמגיעה שלפני הוי' ישפך שיחו", מה-שאין-כן האות ר' שאין לה נקודה של בטול – העניות היא בקדו שאין לה שום שיכות לקדושה.                                                  |
| And according to this, it is possible to explain the distinction between the two lines of the <b>Reish</b> and the <b>Daled</b> :                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | ועל-פי-זה נתן להסביר את החלוק בין שני הקדים של הרי"ש ושל הדל"ת                                                                                                                                                                                                                                                                         |
| the two lines—horizontal and vertical—include all the levels of the order of Hishtalshelus, which are generally divided into upper and lower, width and length:                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | שני הקדים ברחב ובארץ — כוללים את כל הדרגות בסדר השתלשלות, שמתחלק בקלילות לעליון ותחתון, רחב וארץ                                                                                                                                                                                                                                       |
| the horizontal line (on top) signifies completeness in expansion, but in the superior grandeur itself (in terms of quality),                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | הקו למעלה (ברחב) הוא שלמות בהרחבה, אבל בהדרגת העליונה עצמה (על-דרך איכות),                                                                                                                                                                                                                                                             |
| and the vertical line indicates the drawing down from above to below (to lower levels).                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | והקו בארץ מורה על ההמשכה מלמעלה למטה ((לדרגות נמוכות יותר                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| The completeness of the Avodah is expressed in that both qualities exist together: the point of <b>bitul</b> (nullification), and how this is drawn and penetrates also into the order of Hishtalshelus (the two lines).                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | שלמות העבודה מתבטאת בקדו שיהיו שתי המעלות ביחד: נקודת הבטול וכפי שזה נמשך (וחדר גם בסדר השתלשלות) (שני הקדים                                                                                                                                                                                                                           |
| When both concepts of upper and lower exist, but the point of <b>bitul</b> (the essence) is missing, then ultimately there is also a lack in the connection between the two lines (to the point that even the completeness of the two lines themselves is lacking),                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | כפאשר ישנם שני הענינים דעליון ותחתון, אבל חסרה נקודת הבטול (העצם) — הרי סוף-סוף חסר אז בהחבור דשני הקדים (עד שחסר גם (בשלמות דשני הקדים עצמם                                                                                                                                                                                           |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| to the point that the separation between them can lead to a state of <b>resh</b> (poverty)—poverty as the opposite of holiness (as was with <b>Korach</b> , whose name spells “ <b>chak resh</b> ,” as mentioned earlier in section 5).                                                                                  | עד שֶׁהַפְּרִיז בִּינֵיהֶם יָכוֹל לְהִבְיֵא לְמַצָּב שֶׁל רִי"ש, עֲנִיּוֹת הַכֶּף הַקְּדוּשָׁה (עַל־דֶּרֶךְ כְּפִי שֶׁהִיא אֲצֵל קֶרֶחַ, אוֹתִיּוֹת ח"ק רִי"ש, כְּנֻזָּר לְעִיל ('סְעִיף ה                                                                                                                      |
| But when there is the <b>bitul</b> of the point of Jewishness (the dot behind the <b>Daled</b> )—which is outside and above both lines [higher even than the superiority of a corner vertex],                                                                                                                            | אָבֵל כְּאִשֶּׁר יִשְׁנֻ הַבְּטוּל דְּנִקְדַּת הַיְּהוּדוּת (הַנִּקְדָּה מֵאַחֲרֵי הַדָּל"ת) — שֶׁהִיא מְחוּץ וּלְמַעַל מִשְׁנֵי הַקּוּיִם [יֹתֵר מִהַמַּעַלָּה דְקָרוּ], [זוּיִת                                                                                                                               |
| and together with this there are the two lines (as in the shape of the <b>Daled</b> ), then there is the completeness of the Avodah of the two lines, and also the completeness of their connection.                                                                                                                     | וּבִיחֻד עִם זֶה שְׁנֵי הַקָּדִים (כְּכֹאוֹת דָּל"ת) — אִזּוּ יִשְׁנֶה שְׁלֵמוֹת הָעֲבוּדָה דְשְׁנֵי הַקָּדִים, וְגַם שְׁלֵמוֹת הַחִבּוּר בִּינֵיהֶם                                                                                                                                                            |
| And this is the theme of the <b>fourth month</b> , the <b>month of redemption</b> —the redemption of the <b>3rd of Tammuz</b> and <b>12th–13th of Tammuz</b> —that the miracle from beyond nature (like the point) draws and transforms the nature of the world (the two lines of length and width),                     | וְזֶהוּ הַתּוֹכֵן דְּחֻדֵּשׁ הַרְבִּיעִי, חֻדֵּשׁ הַגָּאֻלָּה — גָּאֻלַּת ג' תַּמּוּז וּי"ב–י"ג תַּמּוּז — שֶׁהֵנִס שְׁלֵמָהּ מִטָּבַע (עַל־דֶּרֶךְ הַנִּקְדָּה) יִמְשׁוּךְ וַיִּהְיֶה אֵת טָבַע הָעוֹלָם (שְׁנֵי הַקָּדִים דְאֶרֶךְ, [וְרוּחָב                                                                 |
| until this reaches even a state of <b>resh</b> , the poverty of the world below (the idea of imprisonment by those who oppose holiness), and this too is transformed.                                                                                                                                                    | עַד שֶׁזֶּה מֵגִיעַ גַּם בְּמַצָּב דְּרִי"ש, עֲנִיּוֹת דְלַעֲלָמָא דְתַתְּחוֹן (עֲנִיָּן הַמֵּאֲסָר עַל־יְדֵי הַמִּתְנַגְּדִים לְקִדְּשָׁה), וּמֵהִפָּךְ גַּם אֵת זֶה                                                                                                                                           |
| On the contrary: precisely through the descent below into a state of distress is revealed the concept of “ <b>I am with him in distress</b> ,” that touches His Essence, beyond all boundaries of the Seder Hishtalshelus of upper and lower,                                                                            | וְאִדְרָבָה: דּוֹקָא עַל־יְדֵי הִירִידָה לְמַטָּה לְמַצָּב שֶׁל צָרָה — מִתְגַּלֶּה אִידֵי שֶׁ"עֲמוּ אֲנִכִּי בְצָרָה", שֶׁשִּׁקּוּעַ עַל עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֵמָהּ מִכָּל הַגְּדָרִים דְסֹדֶר הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת עֲלִיוֹן וְתַתְּחוֹן                                                                   |
| and therefore, even though Hashem is exalted above all, and distress is found in the lowest world, still “ <b>I am with him in distress</b> ”—a reversal of the concept of Hishtalshelus, of upper and lower—                                                                                                            | וְלָכֵן — אַרְיֵעַל־פִּי שֶׁהַקְּדוּשָׁה־הוּא הוּא עֲלִיוֹן שֶׁאֵין לְמַעַל מִמֶּנּוּ, וְצָרָה הִיא בְּעוֹלָם תַּתְּחוֹן שֶׁאֵין לְמַטָּה מִמֶּנּוּ — הִרִי "עֲמוּ אֲנִכִּי (בְצָרָה)" (הַכֶּף הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת, דְעֲלִיוֹן וְתַתְּחוֹן                                                                        |
| and even in this state—of <b>Achoraim</b> —the <b>Yud</b> (the point of Jewishness) is revealed, until it draws and connects even the upper and lower levels of Seder Hishtalshelus.                                                                                                                                     | וְגַם בְּמַצָּב זֶה — בְּחִינַת אַחֲרָיִים — מִתְגַּלֶּה הִי"ד (נִקְדַּת הַיְּהוּדוּת), עַד שֶׁנִּמְשָׁךְ וּמְקוּשֶׁר גַּם אֵת הָעֲלִיוֹן וְהַתַּתְּחוֹן דְסֹדֶר הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת                                                                                                                              |
| (ט)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| From the above, several lessons can be derived—both in the general service of man, in regard to oneself, in his service in the world, in Torah and mitzvah matters, and in matters of the mundane (such as a person's livelihood). And especially in connection to the redemption of the third of Tammuz, in relation to | מֵהָאִמּוֹר לְעִיל יִשְׁנֻם כְּמָה לְמוּדִים, הֵן בְּכָלִלוֹת עֲבוּדַת הָאָדָם, הֵן בְּנוּגַע לְעַצְמוֹ וְהֵן בְּנוּגַע לְעֲבוּדָתוֹ בְּעוֹלָם, וְהֵן בְּעֲנִיְי תוֹרָה־וּמִצְוֹת וְהֵן בְּעֲנִיְי רִשּׁוֹת (בְּאִפְסֻ פְרָנְסַת הָאָדָם), וְגַם וּבְמִיחֻד - בְּקוּשֶׁר עִם הַגָּאֻלָּה דג' תַּמּוּז בְּנוּגַע |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| the mission of spreading Torah and Judaism and disseminating the wellsprings outward.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | לעבודה דהרבצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| And in particular, since there is a command that “the staff of Aharon is to be placed as a keepsake for a sign” (“that I have chosen Aharon the Kohen”), and since once the Ark was hidden, the staff of Aharon was hidden with it—with its almonds and blossoms—this indicates an eternal instruction for generations.                                                                                                                                                                                                                                                     | ובפרט שישנו הצווי שצריכים להניח את מטה אהרן למשמרת לאות" (שבתרתי באהרן הפה"ן), משנגנו ארון נגנו עמו כו' מקלו של אהרן בשקדיה ופרחיה" - מוכן שמזה לשנה הוראה נצחית לדורות                                                                                                                                                                                          |
| And since every individual Jew is part of a “Kingdom of Priests,” and even “High Priests” [as ruled by the Rambam, that “not only the tribe of Levi, but any individual whose spirit moves him, etc., he is sanctified as holy of holies”]—it follows that within every Jew there must be something of the concept of the blossoming of Aharon’s staff: “And it brought forth blossoms, sprouted buds, and produced ripe almonds.”                                                                                                                                          | וכיון שכל־אחד ואחד מישראל הוא חלק מממלכת כהנים", כהנים גדולים" [וכפסק־דין הרמב"ם, שלא נשפט לוי בלבד אלא כל איש ואיש אשר נדבה רוחו כו' הרי זה נתקדש קדש קדשים" - מוכן, שגם אצל כל־אחד ואחד מישראל צריך להיות מעין הענין דפרח מטה אהרן", ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים                                                                                             |
| (י)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
| The lesson from this in the general service of Hashem: Even though a Jew’s service must be based on kabbolas ol—accepting the yoke—which is beyond reason and understanding, and performed with alacrity that transcends all measure and limitation, “with all your might,” and it is specifically this that reaches the supernal “me’od” (beyond measure)—and one might think that this alone expresses the perfection of Divine service (as is known in the expression: “Had we been commanded merely to chop wood...”).                                                  | הלמוד מזה בכללות עבודת השם: אף־על־פי שעבודת יהודי צריכה להיות מתוך קבלת על - שלמעלה מטעם ודעת, ובאפן של זריזות שלמעלה ממדידה והגבלה, בכל מאד", ודוקא זה מגיע בהמאד" שלמעלה - והנה מקום לסברא שבוזה מתבטאת שלמות העבודה, - ובלישון הידוע: אלו נצטוינו לחטב עצים                                                                                                   |
| There remains the instruction from “the blossoming of Aharon’s staff”: that after the foundation of kabbolas ol, there can and must follow a quality of expansion—of one’s inner faculties, and even of one’s very nature and being—until it yields fruit: “and it brought forth blossoms, and sprouted buds, and produced ripe almonds.” This should be in such a way that one’s nature and existence become filled with alacrity—“a swift nature”—beyond all limit and measure. Everything one does through natural effort is done with the greatest speed—holy alacrity. | לשנה ההוראה מפרח מטה אהרן", שלאחר־היסוד דקבלת על, יכולה וצריכה אחר־כך הנקדה שלמעלה ממדידה והגבלה להתפשט בכל כחותיו הפנימיים, ועד בכל מציאותו וטבעו, עד שנה יתן פרות - ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים", ובאפן כזה שהטבע והמציאות שלו עצמו נעשה באפן של זריזות (טבע מהיר") ושלמעלה ממדידה והגבלה, שכל מה שעושה בכחותיו הטבעיים הוא בזריזות הכי גדולה, זריזות דקדושה |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>In this way, there is also a lesson regarding mundane matters for a Jew, especially regarding one's material livelihood: everyone can learn from the "blossoming of Aharon's staff" (which was preserved for safekeeping)—similar to the jar of manna, which was also preserved "for your generations" (Shemos 16:33).</p>                                                                                                                             | <p>על־דֶּרֶךְ־זֶה יִשְׁנוּ גַם הַלְמוּד בְּעִנְיֵי רִשּׁוֹת שֶׁל יְהוּדִי, וּבִפְרָט בְּנוֹגַע לְפָרְנֶסֶתוֹ הַגִּשְׁמִית: לְכָל לְרֹאשׁ לְוָמְדִים מִפְּרַח מִטֵּה אֶהָרֵן" (שְׁנִשְׁאָר לְמִשְׁמֶרֶת) – עַל־דֶּרֶךְ הַלְמוּד מִצְנָנֶת הַמֶּן" שֶׁגַם הִיא נִשְׁאָרָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרוֹתֵיכֶם</p>                                                                                                              |
| <p>For when the Jewish people complained to Yirmiyahu—who rebuked them: "Why are you not occupied with Torah?"—they responded, "Shall we abandon our work and study Torah? From where will we earn our livelihood?" He brought out the jar of manna and said to them: "See! With this your forefathers were sustained. The Holy One has many messengers to provide sustenance to those who fear Him" (Yalkut Shimoni, Yirmiyahu 333).</p>                 | <p>שֶׁכָּאֲשֶׁר בְּנִי־יִשְׂרָאֵל טָעְנוּ לִירְמְיָהוּ (שְׁתַּבַּע מֵהֶם לְמָה אֵין אַתֶּם עֹסְקִים בַּתּוֹרָה): נִגְיַח מִלֹּאכְתָּנוּ וְנַעֲסֹק בַּתּוֹרָה מֵהֵיכָן נִתְפָּרֵס", הוֹצִיא יִרְמְיָהוּ אֶת צִנְנָת הַמֶּן" וְאָמַר לָהֶם: רְאוּ בָּזֶה נִתְפָּרְסוּ אֲבוֹתֵיכֶם, הֲרֵבָה שְׁלוּחִין יֵשׁ לוֹ "לְמָקוֹם לְהִכִּין מְזוֹן לִירְאִי</p>                                                                |
| <p>In a similar way is the lesson from the blossoming of Aharon's staff: that almonds (physical sustenance) grew miraculously and with alacrity. And so it is concerning the livelihood of the Jewish people.</p>                                                                                                                                                                                                                                         | <p>עַל־דֶּרֶךְ־זֶה יִשְׁנוּ הַלְמוּד מִפְּרַח מִטֵּה אֶהָרֵן", שֶׁשְׁקָדִים (מְזוֹן גִּשְׁמִי) גָּדְלִים בְּאִפְסֵי נָסִי, וּבְנִירְיוֹת, וְעַל־דֶּרֶךְ זֶה – בְּנוֹגַע לְפָרְנֶסֶת בְּנִי־יִשְׂרָאֵל</p>                                                                                                                                                                                                           |
| <p>On the other hand, it is written, "And Hashem your G-d will bless you in all that you do" (Devarim 15:18)—that the drawing down of material sustenance occurs through a natural order of "growing almonds" ("and it brought forth blossoms, and sprouted buds, and produced ripe almonds"), which comes through honest business dealings (Chulin 44b), plowing and sowing—within the boundaries of the natural world—infused with faith in Hashem.</p> | <p>לֹאִידֹךְ גִּיסָא נֶאֱמַר וּבִרְכָּךְ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה", שֶׁהַהֲמִשְׁכָּה דְּפָרְנֶסֶה גִשְׁמִית נִפְעָלָה עַל־יְדֵי סֹדֵר טַבְעִי דְּצִמְחַת שְׁקָדִים (וַיֵּצֵא פֶרַח וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים), שֶׁכָּא עַל־יְדֵי מִשְׁא וּמִתָּן בְּאַמוּנָה (חֲרִישָׁה וְזֵרִיעָה), בְּהִגְבָּלוֹת דְּטַבַּע הָעוֹלָם, חֲדוּר בְּאַמוּנָה בֵּה' – שֶׁמֶאֱמִין בְּחֵי הָעוֹלָמִים וְזוֹרַע</p> |
| <p>This becomes the vessel to receive the blessings of the Holy One for livelihood in a natural manner—but such a miracle that is en clothed in the natural world, where it is clearly seen how the world and its very systems assist in channeling sustenance to the Jewish people.</p>                                                                                                                                                                  | <p>וְזֶה נַעֲשֶׂה הַפְּלִי לְקַבֵּל אֶת בְּרִכוֹתָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְפָרְנֶסֶה בְּאִפְסֵי נָסִי, אֲבָל גַּם כְּזֶה שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בְּטַבַּע הָעוֹלָם, שְׁרֹאִים אֵיךְ שֶׁטַבַּע הָעוֹלָם וְאַמוּנַת־הָעוֹלָם עֲצָמָם מְסִיעִים בְּהִשְׁפָּעַת פָּרְנֶסֶה לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל</p>                                                                                                                     |
| <p>As is especially seen in the final generations, where Hashem has blessed the Jewish people that they should receive their livelihood with less toil, with more peace of mind and bodily ease (more so than in previous generations), as the world itself now assists in this.</p>                                                                                                                                                                      | <p>וּכְפִי שְׁרֹאִים זֹאת בְּמִיחָד בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים, שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בָּרַךְ אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ אֶת פָּרְנֶסֶתָם בִּיגִיעָה פְּחוּתָה יוֹתֵר, מִתּוֹךְ מִנוּחַת הַנֶּפֶשׁ וּמִנוּחַת הַגּוּף (יוֹתֵר מִכִּפִּי שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹת לְפָנָיו זֶה), עַל־יְדֵי־זֶה שֶׁהָעוֹלָם עֲצָמוֹ מְסִיעַ לָזֶה</p>                                                                         |



# The Rebbe

## Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

| (א')                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>From this, there is also a specific teaching regarding the service of spreading the wellsprings outward, which greatly expanded after and through the redemption of the 3rd of Tammuz and the 12th–13th of Tammuz: One can say that the three aspects of “Your wellsprings shall be spread outward” (Proverbs 5:16) correspond to the three elements mentioned in the verse: “Your wellsprings” – the line of inner expansion (breadth); “shall be spread” – the point of nullification; and “outward” – the line of length, indicating the downward flow from above to below.</p>                                                                                                                                                                                                                              | <p>מזה ישנו גם למוד מיוחד בהעבודה והפצת המעיינות חוצה, שנתרחבה עד באפן שלא בערך על-ידי ולאחרי הגאולה דג' תמוז וי"ב-י"ג תמוז: יש לומר שג' הענינים דפוצו מעינתיה חוצה הם על-דרך ג' הענינים שבאות ד': פוצו - נקדח הבטול, מעינתיה - הקו למעלה (רחב), וחוצה - הקו בארץ שמרמז על ההשפעה מלמעלה למטה.</p>                                                                                                                                                                                                                                            |
| <p>First and foremost, a Jew must be in a state of “they shall be spread” – his very being must be “spreading,” a being that radiates G-dliness, and in a manner that transcends all limitation (“they shall be spread” without bounds). Even before he is told specifically what to spread [“your wellsprings”] and where to spread, he must know that immediately upon waking in the morning (even before engaging in his detailed personal service), he is already a being of “they shall be spread” – with “Modeh Ani... great is Your faithfulness.” “I was created to serve my Creator” does not mean he is an independent being who devotes himself to G-d, but that his entire being is “they shall be spread.” In the well-known expression: “Lechatchila Aribor” – from the outset, he stands above.</p> | <p>לכל לראש צריך יהודי להיות במצב דפוצו – מציאותו צריכה להיות פוצו, מציאות שמפיצה אלקות, ובאפן שלמעלה ממדידה והגבלה (פוצו ללא הגבלות). עוד לפני שאומרים לו מה (בפרטיות) הוא צריך להפיץ [מעינתיה], והיכן הוא צריך להפיץ צריך הוא לדעת, שמיד באשר [חוצה] – הוא קם בבקר (עוד לפני שעושה את עבודתו בפרטיות) הרי הוא מציאות דפוצו – מודה אני לפניך כו' רבה כו'. אני נבראתי לשמש את קוני אין פרושו שהוא מציאות לעצמו ומציאות זו מתעטקת בפוצו (לשמש את קוני), אלא כל מציאותו היא פוצו. ובלשון הידוע: לכתחלה אריבער, מיד מלכתחלה עומד הוא מלמעלה.</p> |
| <p>Afterward, he must extend this into details: “Your wellsprings” – he must spread the wellsprings of Torah specifically, which purify with even the smallest measure of G-dliness [above the levels of mikvah water, etc.], and he must spread them “outward,” starting with the “outward” within himself (from the point of faith and kabbalas ol into his intellect, emotions, and inner faculties), and further to the literal “outside” – outside the four cubits of holiness, of the yeshivah, synagogue, and study hall, and even into “outside” with a final “hey” – that which is the lowest possible “outside.”</p>                                                                                                                                                                                     | <p>ואחר-כך הוא צריך להמשיך זאת בפרטים: מעינתיה – הוא צריך להפיץ דוקא את מעיינות התורה, שמטהר בכל שהוא יי [למעלה מדרגות המים שלמטה מזה, מי מקנה וכיוצא בזהיי], והוא צריך להפיץ חוצה, החל מחוצה בעצמו (מנקודת האמונה והקבלת על שלו בשכל והמדות והפחות הפנימיים שלו), עד בחוצה בפשוטה – חוץ מה' אמות דקדושה, דישיבה, בית-הכנסת ובית-המדרש, ועד בחוצה (עם ה"א שכולל חוצה) שאין חוצה למטה ממנו.</p>                                                                                                                                                |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>And in the spirit of the well-known story about a chassid who walked through the city streets without concern for boundaries and limitations, in the manner of a true chassid – even though at that time this was associated with danger. A police officer stopped him and asked: “Kto idiot?” (“Who is walking?”) – and he responded: “Bittul idiot!” (“Bittul is walking!”). He answered what was truly established within him – that his entire being is bittul, and the reality of “bittul” is what walks.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | <p>ועל־דרך הספור הידוע אודות חסיד שֶׁהָלַךְ בְּרֶחוּב בְּמִדְיָנָה הִיא – לֹלֵא הִתְחַשְּׁבוּת בְּמִדְיוֹת וְהִתְגַּבְּלוּת, כְּהַסְדֵּר דְּחִסִּיד אֲמָתִי –בְּזִמָּן שָׁנָה הָיָה קָשׁוּר עִם סִפְּנָה. וְשׁוֹטֵר עָצַר אוֹתוֹ וְשָׁאַל קָטָא אֵידִיקָאט (מִי הוֹלֵךְ)? וְהוּא הֵשִׁיב: בְּטוֹל אֵידִיקָאט (בְּטוֹל הוֹלֵךְ)! הוּא הֵשִׁיב מֵה שֶׁהָיָה מְנַח אֲצִלוֹ בְּאַמֶּת –שֶׁכָּל מְצִיאֹתוֹ הִיא בְּטוֹל, וְהִתְחַשְּׁבוּת דְּבְטוֹל הוֹלֵכֶת</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |
| <p>Together with this, he answered specifically in Russian, because his bittul extended even into the reality and language of the place – in the nature and context of Russia itself. As the saying goes: “I went to the city – walk according to its customs” – in a way that the language and reality of the place itself declare and sense: “Bittul walks.”</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | <p>בְּיַחַד עִם זֹאת הוּא הֵשִׁיב לוֹ דְּוָקָא בְּרוֹסִית כִּינּוּן שֶׁבְטוֹלוֹ נִמְשָׁךְ גַּם בְּמַצָּב וּשְׂפַת הַמָּקוֹם בְּהִטְבַּע וְהִתְחַשְּׁבוּת דְּרוֹסִיָּה עַל־דֶּרֶךְ אֲזוֹלָתִי לְקֶרְתָּא הַלֵּךְ בְּנִימוּסָא (=הִלְכֶת לְעִיר – לֶךְ בְּנִימוּסִיָּה), בְּאַפֵּן שֶׁטְבַע וְלִשׁוֹן הַמָּקוֹם עֲצָמוּ אוֹמֵר וּמִרְגִּישׁ שֶׁבְטוֹל אֵידִיקָאט</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
| (יב)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
| <p>However, the question still remains—as many ask: Even when I myself am performing my service with complete integrity, to the point that I reach a level where my very being is "Yafutzu" (total bittul/nullification), what impact does this actually have, given that “you are the fewest of all the nations” (Deuteronomy 7:7)? And in the world around, there are seventy nations, with a massive quantitative abundance compared to a single sheep. And in other words: What will the world say? What will the nations say about the fact that a Jew performs the service of “Your wellsprings shall spread outward,” and especially regarding hastening the true and complete redemption? After all, they do not understand what this even means! Yes, this is indeed a lofty and exalted form of service—but seemingly, one must take into account—the argument goes—the reality of the world!</p> | <p>אָמְנָם עֵדִין נִשְׁאַלֶת הַשְּׁאַלָּה – כְּפִי שְׂכֻמָּה שׁוֹאֲלִים: אֲפֹלוּ בְּאֲשֶׁר אֲנִי בַעֲצָמִי עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתִי בְּשִׁלְמוּת, עַד שֶׁאֲנִי מַגִּיעַ לְדֶרֶגָא שֶׁמְצִיאֹתִי הִיא יְפוּצָו (תְּכֵלֶת הַבְּטוֹל) מִהִי הַתּוֹשָׁלֶת בָּזָה, בְּאֲשֶׁר אֲתֵם הַמַּעֲט –מִכָּל הָעַמִּים", וְבַעוֹלָם סָבִיב יִשְׁנָם שְׂבָעִים אַמּוֹת שֶׁהֵם רַבּוּי עֲצוּם בְּכַמּוּת בְּעֶרְךָ לְהַכְבִּישָׁה אַחַת וּבְסֻגָּנוֹן אַחֵר: מֵה יֹאמֵר הָעוֹלָם וּמֵה יֹאמְרוּ הָאֻמּוֹת עַל כֹּךָ שֶׁיְּהוּדֵי עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתוֹ דִּיפּוּצָו מִעֲנִינֵי חוּצָה", וּבְמִינְחָד בְּזִרְיוֹ הַגָּאוּלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה, הָרִי אֵין הֵם מְבִינִים מֵה פֶּרוּשׁ הַדְּבָר? ! זֹהִי אָמְנָם עֲבוֹדָה גְּדוֹלָה וְנִעְלִית מְאֹד – אָבֵל צָרִיכִים לְכַאוֹרָה לְהִתְחַשֵּׁב – טוֹעֵן הוּא – עִם הָעוֹלָם</p> |
| <p>And the answer to this is: The world is already prepared—completely! When a Jew performs his service properly, in a manner that is beyond all measurement and limitation, and yet at the same time it is clothed within the vessels of the garments of nature—he will then see how the world, the natural order of the world, and the nations of the world all assist him in his service.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | <p>וְהַמַּעֲנָה עַל־זֶה הוּא: הָעוֹלָם כָּבֵר מוֹכֵן, מִשְׁלָם! בְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי יַעֲשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתוֹ כְּדָבָעִי בְּאַפֵּן שֶׁלְמַעֲלָה מִמִּדְיָה וְהִתְגַּבְּלָה, וּבְיַחַד עִם זֶה כְּפִי שָׁנָה מְלָכִשׁ בְּכָלִים דְּלְבוּשֵׁי הַטְּבַע – הוּא יִרְאֶה אִידֵי שֶׁהָעוֹלָם, טְבַע הָעוֹלָם וְאַמּוֹת הָעוֹלָם מְסִיעִים לוֹ בְּעֲבוֹדָתוֹ</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |

# The Rebbe

## Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>Even back when there were obstacles and impediments, the way of the chassid was such that his stance was—and therefore he would say—“Bittul idiot!” All the more so now, when many of those obstacles and impediments no longer exist, and as mentioned above, even in that country (referring to the USSR) there have been tremendous positive changes. On the contrary—in the world itself one sees open miracles and wonders, particularly in recent years—“a year of miracles,” “a year of ‘I will show you wonders.’” It is already time that even though the matter of miracles and wonders is inherently beyond measure and limitation—nevertheless, this penetrates also into the natural world, such that the world itself contributes to the blossoming of the Redemption. Just as “the staff of Aharon blossomed” by affecting the natural quality of the staff to bring forth blossoming fruit, in a way aligned with the laws of nature.</p> | <p>אפלו פעם (כאשר היו מניעות ועכובים) הנה הסדר אצל החסיד, שמצבו הוא, ובמילא הוא אמר, בטול אידיאט; על-אחת-כמה וכמה עכשו, כאשר כמה וכמה מהמניעות והעכובים האלה אינם, וכאמר לעיל, שגם במדינה ההיא נעשו שנויים גדולים לטובה, ואדרבה – בעולם עצמו רואים את הנסים והנפלאות שמתרחשים בקרט בשנים האחרונות – שנת נסים, ושנת ארצנו נפלאות – כבד הגיע הזמן, שאפלו שצריך להיות ענין שלמעלה ממדינה והגבלה – נסים ונפלאות, עד לנסים והנפלאות שהגאלה האמתית והשלמה – הרייזה חודר גם בטבע העולם, שהעולם עצמו מסייע לצמיחת הגאלה, כפי שפרח מטה אהרן פעל בטבע המטה, ששתנה צמיחת פרות בדרך הטבע.</p> |
| <p>And similarly to what happened at the Exodus from Egypt: “As in the days of your exodus from the land of Egypt, I will show you wonders” (Micah 7:15). In addition to the miracles that happened then, there was also “they emptied Egypt” (Exodus 12:36)—in such a way that even though it began through a miracle, this brought about that the Egyptians themselves assisted the Children of Israel, and they gave more than was requested. All the more so in the true and complete Redemption—when there will be wonders that surpass even the wonders of the Exodus from Egypt—it will also happen in such a way that the world and the natural order itself will assist in bringing it about.</p>                                                                                                                                                                                                                                                   | <p>ועל-דרך כפי שהיה ביציאת מצרים: כימי צאתה מארץ מצרים ארצנו נפלאות – שנוסף על הנסים שהיו אז, הרי הנה וינצלו את מצרים – באפן כזה שאפלו שנה התחיל בדרך נס, זה הביא לכך שהמצרים בעצמם סייעו בזה לבני-ישראל, ונתנו יותר ממה שבקשו. על אחת כמה וכמה בהגאלה האמתית והשלמה – כאשר יהיו נפלאות שגם בערך לנפלאות דיציאת מצרים, יהיה זה גם כן באפן שהעולם וטבע העולם עצמו יסייע לכך.</p>                                                                                                                                                                                                   |
| <p>(ג)</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| <p>And in practical terms: As we arrive from the 3rd of Tammuz into and within the days of redemption—12–13 Tammuz—each and every year (a year encompassing all changes of time), there must be an ascent. Every individual must add with increased strength and greater intensity in all activities of spreading Torah and Judaism, and spreading the wellsprings outward. And this must be done with alacrity and with the awareness that the world itself assists the Jew in his service.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | <p>ובנוגע לפעל: בבואנו מג' תמוז אל ובתוך ימי הגאלה די"ב-י"ג תמוז – שבכל שנה ושנה (שנה כולל כל שנויי הזמן י') מתוספת בזה עליה-צריך כל-אחד ואחד להוסיף ביתר שאת וביתר עז בכל הפעילות והפצת התורה והיהדות והפצת המעגנות חוצה, ובאפן של זריזות, ומתוך ההכרה – שהעולם עצמו יסייע ליהודי בעבודתו.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                   |

## The Rebbe

### Sichas Nun Alef

### Parshas Korach

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>Especially during the summer—when children go to summer camps—we must ensure that Jewish children attend camps founded upon proper education and purity of holiness. And those involved in the education of children must ensure that the summer is utilized to its fullest, with utmost diligence, using every available moment to increase both in their own learning and in that of the children, in all matters of Judaism—with vitality and joy.</p>                                                                                                                                                          | <p>ובמיוחד - בעמדתנו בזמן הקיץ - כאשר ילדים הולכים למחנות-קיץ, צריכים להשתדל שילדי ישראל ילכו למחנות קיץ שמסדים על חנוך הפשר ועל טהרת הקדש; ואלו המתעסקים בחנוך הילדים - צריכים לדאג לנצל את זמן הקיץ בתכלית השלמות, ובתכלית הזריזות, לנצל כל רגע פנוי להוסיף בעצמו ולהוסיף אצל הילדים בכל עניני יהדות, בחיות ובשמחה.</p>                       |
| <p>And on a related note: Based on the custom to say Pirkei Avos each Shabbos of the summer (after Minchah), this is an opportune time to encourage again—especially since this Shabbos marks the tenth time this year that Pirkei Avos is recited (six weeks between Pesach and Shavuot, and four weeks after Shavuot until this Shabbos)—that since it is part of the Oral Torah, one should at least study one Mishnah in-depth.</p>                                                                                                                                                                               | <p>ומענין לענין: על-פי היש נוהגין לומר פרקי אבות בכל שבועות הקיץ (לאחר תפלת מנחה) - כאן המקום לעורר שוב על-דבר זה ובפרט ששבת זו היא הפעם העשירית דאמירת פרקי אבות בשנה זו (ששבת השבועות בין פסח ועצרת, וארבעה שבועות לאחר עצרת עד לשבת זו), ומה טוב בהיותם תורה שבעל-פה - שילמדו משנה אחת (על-כל-פנים) לעיוןא</p>                               |
| <p>Similarly, we should encourage the fine custom in many places to review a Chassidic maamar after Minchah on Shabbos. May it be G-d's will that this be done in a manner of “Dachak” (as the term is used in Minchah prayer), meaning it is received with intensity and makes a deep impression in those who hear it, causing change to the point of engraving within them—so much so that it immediately and actually brings the true and complete redemption, with the offering of the tenth Parah Adumah, which will be performed by King Moshiach—may he be revealed speedily. Amen, so may it be His will.</p> | <p>וכמו-כן יש לעורר על המנהג הטוב בכמה מקומות לחזור מאמר חסידיות לאחר תפלת מנחה בשבת. - ויהי רצון שיהיה זה באופן דחקת (כפי שיקראו עתה בתפלת מנחה), שיתקבל (דערגעמען) בהשומעים ויפעל בהם שנוי עד לאפן דחקיקה, שנה נחלק בהם ותכף ומיד ממש יביא זה כבר את הגאולה האמתית והשלמה, והקרבן פרה העשירית, שיעשה מלך המשיח מהרה יגלה, אמן כן יהי רצון</p> |
| <p>With our youth and our elders, our sons and our daughters—may all the Jewish people walk together to the Holy Land, to Jerusalem the holy city, to the Third Beis HaMikdash, and as stated—immediately, literally now.</p>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | <p>ובנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו הולכים כל בני-ישראל לארץ הקדש, ירושלים עיר הקדש, בבית המקדש השלישי, וכאמור - תכף ומיד ממש</p>                                                                                                                                                                                                             |

#### [NOTE Summary:

The discourse begins by highlighting the timeless lessons derived from the episode of Aharon's staff flowering—"ויצא פרה ויצץ ציץ ויגמל שקדים." This miracle, in which a dead stick suddenly blossomed and bore fruit, serves as an eternal testimony to G-d's choice of Aharon and symbolizes the power of Divine service that transcends natural limits yet manifests within nature.

The Rebbe teaches that each Jew, being part of “a kingdom of priests,” must similarly undergo a personal blossoming—cultivating holiness, vitality, and tangible fruit in the form of spreading

# The Rebbe

Sichas Nun Alef

Parshas Korach

Torah and mitzvos. Citing the Rambam, he explains that any Jew can become “kodesh kodashim” if he dedicates himself wholly to G-d’s service.

A critical question is raised: What impact can one small people have in a vast world of nations? The Rebbe addresses this by asserting that the world today is not only no longer an obstacle, but is actively *ready*—indeed *assisting*—the mission of spreading Torah and holiness. This is evidenced by the open miracles of recent years and the historical transformations in countries once closed to Judaism.

As we transition from Gimmel Tammuz to the days of Yud-Beis and Yud-Gimmel Tammuz, the Rebbe insists that this is a time of elevation, an annual aliyah that demands greater energy in our efforts. This includes ensuring that Jewish children attend summer camps founded on Torah values, utilizing every free moment for learning, and sharing Chassidus through regular study—even on Shabbos afternoons after Mincha.

The discourse concludes with a fervent call for action: That our words, teachings, and efforts should be said and shared with passion and “d’chakas”—a pressing sense of urgency. Through this, we will merit to witness the final Redemption, led by Melech HaMoshiach, who will bring the tenth Red Heifer and gather all Jews—including our youth and elders—to Eretz Yisrael, to the rebuilt Beis HaMikdash, immediately.

## Practical Takeaway:

- **Every Jew is Aharon’s staff**—you have within you the potential to bloom, bear fruit, and become a living symbol of Divine truth, no matter how “dry” or limited your starting point may appear.
- **The world is ready**—the fear that the world will resist holiness is outdated. Now, the nations and the laws of nature themselves *assist* the Jewish mission.
- **Time to act**—use the summer months, children’s camps, Shabbos afternoons, and personal downtime as opportunities to expand Torah learning and the wellsprings of Chassidus.
- **Teach with urgency**—share Torah and Chassidus in a way that’s not just informative but transformative. Push your words into others like engraving—permanent, deep, and immediate.
- **The Redemption is real and imminent**—the signs, the miracles, and the spiritual readiness all point to one thing: the time is now. Don’t wait. The Geulah begins with your next mitzvah.

## True Chassidic Story (with source):

In the summer of 1991, a group of yeshivah students asked the Rebbe whether they should



## The Rebbe

**Sichas Nun Alef**

**Parshas Korach**

continue traveling to distant places to put tefillin on other Jews and share Torah, even when met with indifference or mockery. The Rebbe answered unequivocally:

“If Aharon’s dry staff can bloom and bear almonds—despite being lifeless and stripped of bark—how much more can a living Jew, with a G-dly soul, be awakened. Don’t be discouraged by what appears on the outside. You are not ‘convincing’ people—you are revealing what is already there.”

*(Heard by Rabbi Sholom Jacobson; recorded in “My Encounter with the Rebbe,” JEM archives)*

This reflected the Rebbe’s core belief: Every Jew is already connected; your job is to *uncover* that connection with joy, love, and urgency. And even if all you have is a “dry staff,” the moment you act in holiness, Hashem makes it bloom. **END NOTE]**